

ben tudtuk megvizsgálni, gyatra építési összetétele alapján nem tudjuk középkori – csak esetleg török kori – fallal azonosítani.

TETTAMANTI SAROLTA

184. Vámospércs, Villongó

(Hajdú-Bihar megye) *Sza; Kk*

1998. február 26-án egy nyírábrányi lakos Vámospércs K-i határában levő Villongónak nevezett területen – a helyi lakosok Harcsalinak is nevezik ezt a részt – a 4/9 B. sz. csatorna Ny-i oldalán lévő torma földön, bakhátolás (tallózás) közben egy emberi koponyát talált.

A koponya lelőhelyét ugyan nem sikerült pontosan azonosítani, viszont a mélyen szántott torma föld átvizsgálása során kiderült, hogy egy igen intenzív, a szántás miatt erőteljesen pusztuló császárkori település (3. század) található a területen. A település egy kevert, sárgás-vöröses (réti, öntés) talajú, alacsonyabb dombháton fekszik.

Több kiló cserepet, követ, állat- és embercsontot – és egy vastárgy töredékét – sikerült a lelőhelyen összegyűjteni. Az összegyűjtött cserepek zöme szarmata kerámia (97%), mellette késő középkori mázas és mázatlan kerámia töredékei is begyűjtésre kerültek.

Az antropológiai anyag Dr. Istánovits Eszter állítása szerint nem a császárkori népesség hagyatéka (a koponyacsont fala vékony, míg a szarmaták koponyái igen vastag falúak voltak), ezért talán középkori temetkezések csontanyagáról lehet szó.

DANI JÁNOS

185. Városlőd, Újmajor

(Veszprém megye) *U*

A lengyeli kultúra telepét, amely egyike a szentgáli Tűzköves-hegy körüli településgyűrűnek, 1989 óta ismerjük. A lelőhely a Hajnal Kft. (volt állami gazdaság) újmajori telephelyétől Ny-ÉNy-i irányban található egy domb oldalában. A dombot nyugatról ma is élő patak határolja. A szántás alig érintette a kultúrréteget, az igen kemény talajban érintetlenül találtunk egy gödörbetöltést és omladékot. Egy házomladék részletét és egy ÉNy-DK-i irányú cölöplyuksort találtunk, valamint egy hatalmas gödörrendszer részletét. A kis feltárt terület (össz. kb. 60 m²) igen gazdag leletanyagot adott: nagy mennyiségű cserepet, tűzkőeszközöket (a korábbi feltárásokhoz viszonyítva sok az eszköz), köztük volhyniai kovát is, valamint kis zöld csiszolt balta töredékeit.

Munkatárs: T. Biró Katalin.

REGENYE JUDIT

186. Vecsés 56. lh.

A részletes jelentést lásd a 77–85. oldalon.

(Pest megye) *B; Sza*

DINNYÉS ISTVÁN

187. Veszprém, veszprémvölgyi apácakolostor (Veszprém megye) *Á; Kk*

1998-ban a pénzügyi keret csak szeptember 28-ai kezdést tett lehetővé a veszprémvölgyi apácakolostor területén. Ezért ott – egy vízelvezető árok kialakításakor kiképzett mintegy két méter hosszú és két méter mély ároktól eltekintve – tényleges régészeti kutatás nem történt. A területen a korábban feltárt és helyreállított romokra nőtt kiserdőt kiirtottuk, ezzel párhuzamosan a területen felhalmozott törmelékét és szemetet eltávolítottuk. A teljes rendelkezésre álló területet bekerítettük.

Az őszi esőzések beálltával a romokra védőréteg került.

JUAN CABELLO – FÜLÖP ANDRÁS –
KOPPÁNY ANDRÁS

188. Visegrád, Bene-telek

(Pest megye) *Kk*

A középkori város területén, a mai Visegrád központjában az 1997-es 12×8,5 méteres 14–15. századi kőházfeltárás folytatása, amelyet a kisajátított telek későbbiekben tervezett feltöltése és hasznosítása indokolt. Az objektum külső területének, a feltehetőleg járósínt, járdaként használt köves felület és az alatta levő rétegek kutatása a legújabb kori feltöltése (szemét, bánya meddő) miatt csak korlátozott mértékben folyhatott. Az előkerült leletanyag: kerámia, kályhacsempe töredék, állatcsont, vas eszközök, I. (Nagy) Lajos szerezcsenfejes dénára (1372–1382).

A feltehetően középkori iparosház és a korábban megkutatott csontfeldolgozó műhely között, néhány csont műhelyhulladék előkerülésétől eltekintve más, szorosabb összefüggést nem találtunk.

GRÓF PÉTER – GRÓH DÁNIEL

189. Visegrád, Fellegvár

(Pest megye) *V; Kk*

A központi támogatás elmaradás miatt nagyobb léptékű munkálatokra nem vállalkozhattunk. Csak arra nyílt lehetőségünk, hogy „önerőből” befejezzük a belsővár múlt évben elkezdett kutatását. Bozóki Lajos művészettörténész kollégával elvégeztük az öregtorony É-i falalapozásának vizsgálatát, illetve az ÉNy-i toronybelső feltárását. 1998. július 20–szeptember 25. között a következő munkálatokra került sor: az ÉK-i